ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 7ης Μαΐου 1987 *

Στην υπόθεση 256/84,

Koyo Seiko Company Limited, Οζάκα, Ιαπωνία, εκπροσωπούμενη από το δικηγόρο στο Cour d' appel του Παρισιού Jean-Pierre Karsenty, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Nico Schaeffer, 38, rue du Curé,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενου από τον Erik Stein, με αντίκλητο τον Jörg Käser, Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Λουξεμβούργο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από το νομικό της σύμβουλο John Temple Lang, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg, Λουξεμβούργο,

και

Federation of European Bearing Manufacturers' Associations (FEBMA), εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Κολωνίας Dietrich Ehle, Ulrich C. Feldmann, Volker Schiller, Hilmar Nehm, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο το δικηγόρο Ernest Arendt, rue Philippe-II,

παρεμβαίνουσες,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού 2089/84 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1984, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ορισμένων ενσφαίρων τριβέων (ρουλεμάν) καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης (ΕΕ L 193, σ. 1), βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

συγκείμενο από τους Y. Galmot, πρόεδρο τμήματος, F. Schockweiler, U. Everling, R. Joliet και J. C. Moitinho de Almeida, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. F. Mancini
γραμματέας: S. Hackspiel, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 23ης Σεπτεμβρίου 1986, κατά την οποία την προσφεύγουσα εκπροσώπησε ο δικηγόρος J. P. Karsenty, το καθού οι E. Stein και H. J. Rabe, την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ο J. Temple Lang και τη FEBMA ο D. Ehle,

αφού άκουσε το γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 11ης Δεκεμβρίου 1986,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Νοεμβρίου 1984, η εταιρία Koyo Seiko Limited, Οζάκα, Ιαπωνία (στο εξής: Koyo Seiko), άσκησε, δυνάμει του άρθρου 173 της Συνθήκης, προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση του κανονισμού 2089/84 του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 1984, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων ενσφαίρων τριβέων (ρουλεμάν), η μεγαλύτερη εξωτερική διάμετρος των οποίων δεν υπερβαίνει τα 30 χιλιοστά, καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης (ΕΕ L 193, σ. 1).

2 Με τον κανονισμό 744/84, της 19ης Μαρτίου 1984 (ΕΕ L 79, σ. 8), η Επιτροπή επέβαλε προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές των ενσφαίρων αυτών μικροτριβέων καταγωγής Ιαπωνίας και Σιγκαπούρης.

3 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση εκτίθεται το νομοθετικό πλαίσιο, καθώς και τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά του φακέλου δεν επαναλαμβάνονται πιο κάτω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για να σχηματίσει κρίση το Δικαστήριο.

Επί του παραδεκτού

4 Το Συμβούλιο θεωρεί ότι η προσφυγή είναι παραδεκτή μόνο καθόσον αφορά το δασμό αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα. Το Συμβούλιο ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη πράξη είναι κανονισμός και, κατά συνέπεια, προσφυγή ακυρώσεως μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά των διατάξεων που αφορούν άμεσα και ατομικά την προσφεύγουσα.

5 Υπενθυμίζεται ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία, που καθιερώθηκε κυρίως με την απόφαση της 21ης Φεβρουαρίου 1984 (Allied Corporation και λοιποί κατά Επιτροπής, 239 και 275/82, Συλλογή σ. 1005), οι πράξεις με τις οποίες επιβάλλονται δασμοί αντιντάμπινγκ, κατ' εφαρμογή του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1979, περί της άμυνας κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/017, σ. 67), μπορούν να αφορούν άμεσα και ατομικά, κατά την έννοια του άρθρου 173, εδάφιο 2, της Συνθήκης, εκείνες από τις επιχειρήσεις παραγωγής και εξαγωγής που είναι σε θέση να αποδείξουν ότι είχαν εξατομικευθεί στις πράξεις της Επιτροπής ή του Συμβουλίου ή ότι τις αφορούσαν οι προκαταρκτικές έρευνες. Το Συμβούλιο δεν αμφισβητεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός μπορεί να αφορά άμεσα και ατομικά την Koyo Seiko, την οποία και αναφέρει ονομαστικά.

6 Πρέπει, ωστόσο, να διευκρινιστεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν θεσπίζει γενικούς κανόνες που εφαρμόζονται σε σύνολο επιχειρήσεων τις οποίες αφορούν αδιακρίτως, αλλά επιβάλλει διαφορετικούς δασμούς αντιντάμπινγκ σε σειρά εταιριών που κατασκευάζουν και εξάγουν ενσφαίρους μικροτριβείς, εγκατεστημένες στην Ιαπωνία και τη Σιγκαπούρη, οι οποίες αναφέρονται ονομαστικά, καθώς και σε άλλες εταιρίες, μη αναφερόμενες, που ασκούν τις ίδιες δραστηριότητες στις ίδιες αυτές χώρες. Πρέπει, συνεπώς, να γίνει δεκτό ότι την Koyo Seiko αφορούν ατομικά μόνο οι διατάξεις εκείνες του προσβαλλόμενου κανονισμού που της επιβάλλουν ειδικό δασμό αντιντάμπινγκ καθορίζοντας το ποσό και όχι εκείνες που επιβάλλουν δασμούς αντιντάμπινγκ σε άλλες εταιρίες.

7 Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι τα αιτήματα της προσφυγής που αποβλέπουν στην ακύρωση του κανονισμού 2089/84, στο σύνολό του, πρέπει να απορριφθούν. Αντι-

θέτως, πρέπει να εξεταστούν επί της ουσίας τα αιτήματα αυτά, καθόσον δι' αυτών ζητείται η ακύρωση εκείνων των διατάξεων του προσβαλλόμενου κανονισμού που αφορούν αποκλειστικώς την Koyo Seiko.

Επί της ουσίας

8 Η προσφεύγουσα προβάλλει πολλούς λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι, ανάλογα με τα επιχειρήματα που διατυπώνονται, μπορούν να χωριστούν στις εξής ομάδες:

— ένας λόγος αναφέρεται στον παράνομο χαρακτήρα της διαδικασίας ντάμπινγκ που εφαρμόστηκε έναντι της προσφεύγουσας·

— ένας λόγος αναφέρεται στην παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της « εμπορικής ασφαλείας »·

— ένας λόγος αναφέρεται στον παράνομο χαρακτήρα της αρνήσεως να ληφθούν υπόψη οι προταθείσες αναλήψεις υποχρεώσεων στον τομέα των τιμών·

— ένας λόγος αναφέρεται στην ανεπαρκή αιτιολογία του ύψους της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ.

I — *Επί του λόγου που αναφέρεται στον παράνομο χαρακτήρα της διαδικασίας αντιντάμπινγκ που εφαρμόστηκε έναντι της προσφεύγουσας*

9 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η έναντι αυτής έρευνα της Επιτροπής ήταν αδικαιολόγητη, καθόσον, εκτός από την αναφορά του ονόματός της στην πρώτη σελίδα, η καταγγελία της FEBMA δεν την αφορά. Προσθέτει ότι η επανεξέταση των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει το 1977 και η οποία, σύμφωνα με την ανακοίνωση που δημοσίευσε η Επιτροπή στις 15 Νοεμβρίου 1983 (ΕΕ C 310, σ. 3), απετέλεσε το έρεισμα της διαδικασίας αντιντάμπινγκ, είναι επίσης αδικαιολόγητη, καθόσον οι υποχρεώσεις αυτές, οι οποίες αφορούσαν όλους τους τύπους ενσφαίρων τριβέων, εξακολουθούσαν να ισχύουν.

10 Πρέπει, καταρχάς, να υπογραμμιστεί ότι σύμφωνα με την ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντιντάμπινγκ, που δημοσιεύτηκε στις 14 Ιουλίου 1983 (ΕΕ C 188, σ. 9) και η οποία επιβεβαιώθηκε με την προαναφερθείσα ανακοίνωση που δημοσιεύτηκε στις 15 Νοεμβρίου 1983, η διαδικασία αυτή απέβλεπε στην επανεξέταση, βάσει του

άρθρου 14 του κανονισμού 3017/79, των υποχρεώσεων την ανάληψη των οποίων είχε εγκρίνει η Επιτροπή με την απόφασή της 81/406, της 4ης Ιουνίου 1981 (ΕΕ L 152, σ. 44). Μεταξύ των υποχρεώσεων αυτών περιλαμβάνονταν και εκείνες που είχε αναλάβει η προσφεύγουσα.

11 Σύμφωνα, όμως, με το άρθρο 14, παράγραφος 1, του κανονισμού 3017/79, η Επιτροπή μπορεί να λάβει η ίδια την πρωτοβουλία μιας επανεξετάσεως: το γεγονός ότι η καταγγελία της FEBMA δεν αφορούσε την Koyo Seiko δεν μπορεί, εν πάση περιπτώσει, να εμποδίσει την έναρξη διαδικασίας κατά της επιχειρήσεως αυτής.

12 Πρέπει, επίσης, να διαπιστωθεί ότι αντιθέτως προς τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 10, παράγραφος 6, του κανονισμού 3017/79, που αναφέρεται στην περίπτωση παραβιάσεως και καταγγελίας των υποχρεώσεων που έχουν αναληφθεί, το άρθρο 14 προβλέπει τη δυνατότητα επανεξετάσεως των υποχρεώσεων αυτών, όταν το επιβάλλουν οι περιστάσεις. Στην περίπτωση αυτή, όμως, η επανεξέταση αυτή καθαυτή δεν θίγει τις υποχρεώσεις που έχουν ήδη αναληφθεί και οι οποίες παραμένουν σε ισχύ μέχρι την περάτωση της διαδικασίας έρευνας που προβλέπει το άρθρο 7.

13 Το γεγονός ότι οι υποχρεώσεις που ανέλαβε το 1977 η Koyo Seiko εξακολουθούσαν να ισχύουν κατά το χρόνο ενάρξεως της διαδικασίας επανεξετάσεως, που αποφάσισε η Επιτροπή, είναι, κατά συνέπεια, σύμφωνο προς τις διατάξεις του άρθρου 14 και, συνεπώς, δεν μπορεί να επηρεάσει την κανονικότητα της εν λόγω διαδικασίας.

14 Από τις πιο πάνω σκέψεις προκύπτει ότι ο λόγος αυτός πρέπει να απορριφθεί.

II — *Επί του λόγου που αναφέρεται στην παραβίαση των αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της « εμπορικής ασφαλείας »*

15 Προκειμένου να προσδιοριστεί η σημασία των επιχειρημάτων που προβάλλει η προσφεύγουσα, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι, σύμφωνα με το σημείο 11 του προσβαλλομένου κανονισμού, η κανονική αξία υπολογίστηκε βάσει ενός σταθμισμένου μέσου όρου των τιμών που παρατηρούνται στην εσωτερική αγορά. Αντιθέτως προς την ακολουθούμενη ώς τότε μέθοδο (μέθοδο του σταθμισμένου μέσου όρου), η τιμή εξαγωγής υπολογίστηκε, όπως αναφέρει το σημείο 16 του προσβαλλομένου κανονισμού, σύμφωνα με τη μέθοδο της κάθε μιας συναλλαγής χωριστά.

16 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, σύμφωνα με τη μέθοδο αυτή, οι τιμές εξαγωγής που ήταν ανώτερες από την κανονική αξία ελήφθησαν υπόψη, αφού προηγουμένως προσαρμόστηκαν πλασματικώς προς το επίπεδο της κανονικής αξίας, καθορίστηκε δε μια σταθμισμένη μέση τιμή, βάσει του συνόλου των τιμών εξαγωγής που διαπιστώθηκαν, είτε επρόκειτο για τιμές κατώτερες είτε για τιμές ίσες προς την κανονική αξία. Το περιθώριο ντάμπινγκ καθορίστηκε κατόπιν μετά από σύγκριση της κανονικής αξίας, που υπολογίστηκε με τη μέθοδο της σταθμισμένης μέσης τιμής, και της τιμής εξαγωγής, που υπολογίστηκε με τη μέθοδο της κάθε μιας συναλλαγής χωριστά.

17 Η προσφεύγουσα θεωρεί ότι η μονομερής αυτή αλλαγή της μεθόδου υπολογισμού της τιμής εξαγωγής αντιβαίνει προς τους κανόνες της εμπορικής ασφαλείας και την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Ισχυρίζεται, εξάλλου, ότι η διαδικασία αντιντάμπινγκ δεν μπορεί να στηριχτεί στις διατάξεις του κανονισμού 3017/79 του Συμβουλίου, επειδή ο εν λόγω κανονισμός δεν ίσχυε όταν ανελήφθησαν οι υποχρεώσεις που είχαν προηγουμένως συμφωνηθεί.

18 Πρέπει, καταρχάς, να τονιστεί ότι ο κανονισμός 3017/79 του Συμβουλίου τέθηκε σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1980 και, επομένως, ίσχυε τόσο στις 4 Ιουνίου 1981, ημερομηνία κατά την οποία η Επιτροπή δέχθηκε τις προταθείσες από την Koyo Seiko αναλήψεις υποχρεώσεων, όσο και στις 14 Ιουλίου 1983, ημερομηνία ενάρξεως της έρευνας επανεξετάσεως των υποχρεώσεων που είχε αναλάβει η προσφεύγουσα, καθώς και στις 29 Ιουλίου 1984, ημερομηνία θεσπίσεως του προσβαλλομένου κανονισμού.

19 Πρέπει, εξάλλου, να τονιστεί ότι η μέθοδος της κάθε μιας συναλλαγής χωριστά, που χρησιμοποιήθηκε στην παρούσα περίπτωση για τον υπολογισμό της τιμής εξαγωγής περιλαμβάνεται στις μεθόδους που μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα όργανα, δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 13, του κανονισμού 3017/79.

20 Υπό τις προϋποθέσεις αυτές, όπως έκρινε το Δικαστήριο με την απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 1982 (Faust κατά Επιτροπής, 52/81, Συλλογή σ. 3745), στην περίπτωση που τα όργανα διαθέτουν περιθώριο εκτιμήσεως για την επιλογή των μέσων που απαιτούνται για την υλοποίηση της πολιτικής τους, οι επιχειρηματίες δεν πρέπει να εμπιστεύονται ότι θα διατηρηθεί το μέτρο που επελέγη αρχικά και το οποίο τα εν λόγω όργανα μπορούν να τροποποιήσουν κατά την άσκηση της αρμοδιότητάς τους.

21 Τέλος, όπως προκύπτει από το άρθρο 14 του κανονισμού 3017/79, βάσει του οποίου κινήθηκε η διαδικασία αντιντάμπινγκ, η επανεξέταση των υποχρεώσεων που έχουν

προηγουμένως αναληφθεί μπορεί να καταλήξει σε τροποποίηση, κατάργηση ή ακύρωση των μέτρων που ελήφθησαν στο πλαίσιο των υποχρεώσεων αυτών. Συνεπώς, η αρχή της ασφαλείας δικαίου δεν εμποδίζει την αμφισβήτηση των μέτρων που είχαν ληφθεί το 1981.

22 Ο λόγος αυτός πρέπει, κατά συνέπεια, να απορριφθεί.

III — *Επί του λόγου που αναφέρεται στον παράνομο χαρακτήρα της αρνήσεως να ληφθούν υπόψη οι προταθείσες αναλήψεις υποχρεώσεων στον τομέα των τιμών*

23 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι ο αποκλεισμός κάθε αναλήψεως υποχρεώσεων, που διατυπώνεται στο σημείο 24 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι παράνομος. Όπως προκύπτει από τις διατάξεις του κανονισμού 3017/79, δασμοί αντιντάμπινγκ επιβάλλονται μόνο όταν οι προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων δεν είναι ικανοποιητικές· συνεπώς, δεν μπορούν να αποκλειστούν εκ των προτέρων οι προτάσεις αναλήψεως υποχρεώσεων.

24 Όπως προκύπτει από τη δικογραφία, οι προτάσεις της προσφεύγουσας για ανάληψη υποχρεώσεων απορρίφθηκαν μετά από ατομική εξέταση. Η διαπίστωση αυτή δεν ανατρέπεται από το γεγονός ότι το Συμβούλιο, στο σημείο 24 του προσβαλλόμενου κανονισμού, διατυπώνει μια σκέψη που βασίζεται στην κτηθείσα εμπειρία στον τομέα των ενσφαίρων τριβέων, σύμφωνα με την οποία οι αναλήψεις υποχρεώσεων δεν συνιστούν ικανοποιητική λύση των προβλημάτων που δημιουργούν οι πρακτικές ντάμπινγκ στον εν λόγω τομέα.

25 Πρέπει να τονιστεί ότι ενεργώντας κατά τον τρόπο αυτό, τα όργανα προέβησαν σε ορθή εφαρμογή των κειμένων διατάξεων και εκπλήρωσαν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει η κοινοτική ρύθμιση.

26 Πράγματι, καμία διάταξη του κανονισμού 3017/79 δεν υποχρεώνει τα όργανα να αποδεχθούν προτεινόμενες αναλήψεις υποχρεώσεων στον τομέα των τιμών. Αντιθέτως, από το άρθρο 10 του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι ο χαρακτήρας των υποχρεώσεων αυτών ως αποδεκτών καθορίζεται από τα όργανα στο πλαίσιο της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτουν. Η Koyo Seiko, όμως, δεν απέδειξε ότι η αιτιολογία που προβλήθηκε για την άρνηση λήψεως υπόψη των προταθεισών υποχρεώσεων και η οποία εκτίθεται στο σημείο 24 του επίδικου κανονισμού υπερέβαινε το περιθώριο εκτιμήσεως που αναγνωρίζεται στα όργανα.

27 Η προσφεύγουσα δεν αντέκρουσε, ιδίως, τα επιχειρήματα του Συμβουλίου σύμφωνα με τα οποία οι προταθείσες αναλήψεις υποχρεώσεων ήταν ανεπαρκείς επειδή δεν προέβλεπαν, ιδίως, καμία αύξηση τιμών.

28 Συνεπώς, ο λόγος που προβάλλει η Koyo Seiko πρέπει να απορριφθεί.

IV — *Επί του λόγου που αναφέρεται στη φερόμενη ως ανεπαρκή αιτιολογία του ύψους της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και του ύψους του δασμού αντιντάμπινγκ*

29 Υπενθυμίζεται ότι σύμφωνα με πάγια νομολογία που επανελήφθη ιδίως με την απόφαση της 26ης Ιουνίου 1986 (Nicolet Instrument, 203/85, Συλλογή σ. 2049), από την αιτιολογία που απαιτείται βάσει του άρθρου 190 της Συνθήκης ΕΟΚ πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική της κοινοτικής αρχής που εξέδωσε την προσβαλλόμενη πράξη, έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου για να είναι σε θέση να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους και στο Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

30 Η απαίτηση αυτή ικανοποιείται πλήρως στην παρούσα περίπτωση από τους λόγους που εκτίθενται στα σημεία 23 έως 32 του κανονισμού 744/84 της Επιτροπής, στον οποίο παραπέμπει η αιτιολογική σκέψη 21 του προσβαλλομένου κανονισμού.

31 Πράγματι, στα σημεία 23 ώς 35 του κανονισμού 744/84 εκτίθεται λεπτομερώς η αύξηση του μεριδίου της αγοράς που πέτυχαν οι επίδικες εισαγωγές από το 1979 ώς το πρώτο εξάμηνο του 1983, οι διαφορές τιμών που διαπιστώθηκαν σε σχέση με τις τιμές των παραγωγών της Κοινότητας κατά τη διάρκεια της περιόδου ερεύνης, η συνολική μείωση της παραγωγής που υπέστη η σχετική κοινοτική βιομηχανία, η μείωση των πωλήσεων των εν λόγω ενσφαίρων τριβέων, καθώς και οι οικονομικές ζημίες και η μείωση των θέσεων απασχολήσεως που σημειώθηκαν. Η Επιτροπή αποδεικνύει ακόμη ότι η μείωση της ζητήσεως στην Κοινότητα έπληξε πολύ περισσότερο την κοινοτική παραγωγή παρά τις εισαγωγές σε τιμές ντάμπινγκ. Οι διάφοροι αυτοί παράγοντες οδήγησαν την Επιτροπή στο συμπέρασμα ότι οι συνέπειες των εισαγωγών σε τιμές ντάμπινγκ έπρεπε να θεωρηθεί ότι συνιστούν σημαντική ζημία για την οικεία κοινοτική βιομηχανία και ότι επιβαλλόταν, λόγω της εκτάσεως της προκαλουμένης ζημίας, να επιβληθεί προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ίσος με το περιθώριο ντάμπινγκ που είχε προσωρινώς διαπιστωθεί.

32 Πρέπει να γίνει δεκτό ότι, υπό τις προϋποθέσεις αυτές, ο προσβαλλόμενος κανονισμός αιτιολόγησε επαρκώς την έκταση της ζημίας που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία.

33 Ως προς το ύψος του επιβληθέντος δασμού αντιντάμπινγκ, πρέπει να σημειωθεί ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό το Συμβούλιο διαπιστώνει ότι δεν προέκυψε κανένα νέο στοιχείο ως προς τη ζημία που υπέστη η κοινοτική βιομηχανία και ότι, κατά συνέπεια, έπρεπε να επιβεβαιωθούν τα συμπεράσματα στα οποία κατέληξε ο κανονισμός 744/84 ως προς τη ζημία. Για το λόγο αυτό καθορίστηκε το ύψος του οριστικού δασμού, όπως και για τον προσωρινό δασμό, στο ύψος του περιθωρίου ντάμπινγκ.

34 Όπως προκύπτει από τις αιτιολογικές σκέψεις 16 έως 20 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ο οριστικός δασμός αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε στην Koyo Seiko (4,03 %) είναι μικρότερος από τον προσωρινό δασμό (4,36 %) επειδή η εκτίμηση του περιθωρίου ντάμπινγκ μειώθηκε μετά τις επαληθεύσεις που έγιναν κατά τη διάρκεια της έρευνας.

35 Από τις πιο πάνω σκέψεις προκύπτει ότι ο λόγος που προβλήθηκε είναι αβάσιμος και, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί, όπως και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

36 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα ηττήθη, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων και των εξόδων των παρεμβαινουσών.

Galmot Schockweiler

Everling Joliet Moitinho de Almeida

Δημοσιεύτηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 7 Μαΐου 1987.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Y. Galmot